

Ministerie van Asiel en Migratie
Aan de minister van Asiel en Migratie
Mevrouw M.H.M. Faber-van de Klashorst
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Postbus 16001
3500 DA Utrecht

Bezoekadres:
Kleinesingel 1-3
3572 CG Utrecht

030 888 38 88
info@mensenrechten.nl
www.mensenrechten.nl

Onderwerp
Internetconsultatie Uitvoerings-
en implementatiewet Asiel- en
Migratiepact 2026

Datum
16 februari 2025
Ons kenmerk
2025/011/VZ/EN

Geachte minister Faber,

Het College voor de Rechten van de Mens (hierna: College) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel voor de Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 en enkele andere wetten in verband met de uitvoering en implementatie van het EU-Asiel- en migratiepact 2026 (Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026) (hierna: het wetsvoorstel). Dit wetsvoorstel is op 20 december 2024 in consultatie gegaan. Het College voor de Rechten van de Mens maakt graag van de gelegenheid gebruik om advies uit te brengen op dit voorstel.

Advies 1: betrek de relevante elementen van de uitgebrachte wetgevingsadviezen over de Asielnoodmaatregelenwet en de Wet tweestatusstelsel bij het verdere verloop van het wetgevingsproces

De uitvoerings- en implementatiewet hangt nauw samen met de conceptwetten Wet tweestatusstelsel en de Asielnoodmaatregelenwet. Over deze twee wetten is inmiddels uitvoerig geadviseerd. De Raad van State, de Raad voor de Rechtspraak en de Adviesraad Migratie adviseren alle om de wetgevingsprocessen die nu parallel lopen zorgvuldig op elkaar af te stemmen en, waar wenselijk, deze wetten te integreren.¹ Het College onderschrijft deze adviezen. Op dit moment is het vrijwel onmogelijk om de effecten van het gehele pakket aan maatregelen op de mensenrechten te overzien. De kans wordt echter groot geacht dat de maatregelen tot extra belasting van de Immigratie en Naturalisatie Dienst en de rechtspraak leiden.

¹ Afdeling advisering van de Raad van State, adviezen van 5 februari 2025, W03.24.00364/II en W03.24.00362/II; Adviesraad Migratie, adviezen van 13 februari 2025, 'Advies over tweestatusstelsel en aanscherpingen vereisten bij nareis' en 'Advies over Asielnoodmaatregelenwet'.

Dit heeft gevolgen voor de doorlooptijden van procedures en voor de verblijfsduur van mensen in opvangvoorzieningen. Hiermee komen de al onder druk staande mensenrechten van mensen die asiel zoeken verder in het geding.

Volgens de Memorie van Toelichting zijn de beleidswijzingen in de uitvoerings- en implementatie wet zoveel mogelijk beperkt tot het noodzakelijke.² Uit de uitgebrachte adviezen blijkt echter dat hier twijfels over bestaan. Zo wijst de Adviesraad erop dat het pact geen normen stelt voor de inrichting van de nationale asielprocedure.³ De voorliggende wet schaft de voornemenprocedure af zonder dat duidelijk is welke bijdrage dit levert aan het verkorten van de gehele asielprocedure.⁴ Ook bij andere voorgenomen maatregelen leven bij het College ernstige twijfels over de vraag of 'de beleidswijziging rechtstreeks voortvloeit uit het Asiel- en migratiepact'. Het College wijst daarbij met name op de invoering van aanvullende vereisten voor de nareis van gezinsleden van subsidiair beschermden. Deze vereisten staan op gespannen voet met het recht op respect voor het gezinsleven en vloeien op geen enkele wijze voort uit het EU Asiel- en migratiepact.

Het College verzoekt de minister om de uitgebrachte adviezen over de Asielnoodmaatregelenwet en de Wet tweestatusstelsel - voor zover deze relevant zijn voor de uitvoerings- en implementatiewet – te betrekken bij het verdere verloop van het wetgevingsproces.

Advies 2: zorg voor een deugdelijke wettelijke grondslag in overeenstemming met mensenrechtelijke normen wanneer vrijheidsrechten worden beperkt

Mensenrechtelijk kader

Het wetsvoorstel raakt verschillende vrijheidsrechten die nauw verwant zijn, zoals het recht op vrije verplaatsing en het recht op persoonlijke vrijheid. Specifieke aandacht is altijd nodig voor de meest kwetsbaren, zoals kinderen, en mensen in de meest kwetsbare situaties.

Het recht op persoonlijke vrijheid is verankerd in de Grondwet en in verschillende mensenrechtenverdragen. Dit recht verbiedt willekeurige vrijheidsontneming ongeacht de verblijfsstatus van de betrokkene.⁵ Artikel 2 Vierde Protocol bij het Europees verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) en artikel 12 van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR) beschermen het recht op vrije verplaatsing voor iedereen die wettig op het grondgebied van de staat verblijft.⁶ Waar de grens ligt tussen een inbreuk op het

² Memorie van Toelichting, p.8.

³ Adviesraad Migratie, Advies asielnoodmaatregelenwet, p.20.

⁴ Adviesraad Migratie, Advies asielnoodmaatregelenwet, p.20-21.

⁵ Artikel 15 van de Grondwet, artikel 6 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 5 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens, artikel 9 van het Internationaal verdrag inzake burger en politieke rechten, artikel 37 Verdrag inzake de rechten van het kind.

⁶ Zie voor nadere bespreking van de vraag wanneer iemand wettig op het grondgebied verblijft: S. Persuad (2006), Protecting refugees and asylum seekers under the International Covenant on Civil and Political Rights, Research Paper No. 132.

recht op vrije verplaatsing en een inbreuk op het recht op persoonlijke vrijheid is niet altijd eenvoudig vast te stellen.⁷ Artikel 8 van het EVRM biedt eenieder bescherming tegen ongerechtvaardigde inmenging in het privéleven.⁸

Maatregelen die deze fundamentele rechten beperken zijn alleen toegestaan wanneer ze een grondslag hebben in de wet in formele zin.

Deze grondslag dient bescherming te bieden tegen willekeurig overheidsoptreden, door de reikwijdte van de beperking duidelijk en nauwkeurig te omschrijven. De eisen die worden gesteld aan de wettelijke grondslag worden hoger naarmate de inbreuk groter is.⁹ Dit heeft ook gevolgen voor de mogelijkheid om bevoegdheden te delegeren aan het bestuur.¹⁰ In algemene zin kan gezegd worden dat ten minste de hoofdelementen van een regeling in de wet opgenomen dienen te worden.¹¹

Wat betreft vrijheidsontneming vereist het VN-Mensenrechtencomité in alle omstandigheden dat dit redelijk en noodzakelijk moet zijn.¹² De Raad van Europa heeft lidstaten opgeroepen om kinderen niet in bewaring te plaatsen om redenen die te maken hebben met hun verblijfsstatus.¹³ Artikelen 10, 11 en 13 van de Opvangrichtlijn bevatten normen die gebaseerd zijn op deze mensenrechtelijke standaarden.

De uitvoerings- en implementatiewet

Het EU Asiel- en migratiepact maakt het mogelijk om de vrijheid van mensen die asiel aanvragen, of waarvan de aanvraag is afgewezen, in allerlei omstandigheden en fasen van de procedure te beperken dan wel te ontnemen. In sommige omstandigheden verplicht het EU-recht tot maatregelen die de bewegingsvrijheid beperken.

De verschillende verordeningen en de herschikte Opvangrichtlijn dienen uitgevoerd, respectievelijk geïmplementeerd, te worden op een wijze die in overeenstemming is met het EU Handvest van de grondrechten en de mensenrechtenverdragen waarbij de EU lidstaten partij zijn.¹⁴ Het College merkt op dat de minister vrijwel nergens in de Memorie van Toelichting toelicht op welke wijze zij deze rechten waarborgt.¹⁵ Het College is er niet van overtuigd dat de relevante normen zijn geoperationaliseerd, dan wel geïmplementeerd, op een wijze die in overeenstemming is met het hierboven geschetste kader. Het College bespreekt hieronder een aantal voorbeelden.

⁷ ABRvS 11 september 2004, ECLI:NL:RVS:2024:3564.

⁸ Zie ook artikel 10 Grondwet. Zie ook: Rechtbank Den Haag 8 mei 2023, NL22.14525.

⁹ ABRvS 3 april 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1387.

¹⁰ Handreiking constitutionele toetsing, december 2021, p.8.

¹¹ Zie voetnoot 9; Handreiking constitutionele toetsing, december 2021, p.20; Aanwijzing voor de regelgeving 2.19 en 2.20.

¹² VN Mensenrechtencomité, 23 juli 1990, Van Alphen t. Nederland, Communication No. 305/1988; Voor nadere bespreking van het noodzakelijkheidsvereiste: College voor de Rechten van de Mens, 'Advies: Over de grens. Grensdetentie van asielzoekers in het licht van mensenrechtelijke normen', mei 2014. 23 July 1990; CCPR/C/142/D/2749/2016.

¹³ Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa, The alternatives to immigration detention of children, Resolution 2020 (2014).

¹⁴ Art. 53 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

¹⁵ Enkel in de context van artikel 59b Vw.

- *Vrijheidsontneming en vrijheidsbeperking in de context van de screening en de asielgrensprocedure*

De vormen van vrijheidsontneming en vrijheidsbeperking waarmee de screening en de asielgrensprocedure gepaard kunnen gaan zijn geregeld in de Screeningverordening en de Procedureverordening. Deze verordeningen verwijzen vaak naar de herschikte Opvangrichtlijn, waarbij implementatie vereist is.

De Screeningverordening en de Procedureverordening laten lidstaten een zekere mate van keuzevrijheid bij de toepassing van vrijheidsontnemende of vrijheidsbeperkende maatregelen tijdens screening en de asielgrensprocedure. De Screeningverordening vereist dat lidstaten in hun *nationale recht bepalingen vastleggen* om ervoor te zorgen dat mensen die gescreend worden 'voor de duur van de screening ter beschikking blijven van de autoriteiten'.¹⁶ Tijdens de asielgrensprocedure zijn lidstaten verplicht vreemdelingen in hun bewegingsvrijheid te beperken in de zin van artikel 9 van de herschikte Opvangrichtlijn.¹⁷ In beide gevallen is er *géén* verplichting bewaring toe te passen. Bewaring van asielzoekers is in beide gevallen enkel mogelijk 'als laatste redmiddel' wanneer dit in overeenstemming is met de eisen die de herschikte Opvangrichtlijn hieraan stelt.¹⁸ Daarnaast is de vraag of de grensprocedure op een persoon mag worden toegepast afhankelijk van de omstandigheden in de locaties waar de asielgrensprocedure wordt uitgevoerd.¹⁹

In de huidige praktijk gaat de toepassing van de asielgrensprocedure gepaard met grensbewaring.²⁰ De nieuwe Procedureverordening stelt echter expliciet dat de grensprocedure toegepast kan worden zonder een beroep te doen op bewaring.²¹ De toepassing van bewaring tijdens de screening en grensprocedure grijpt diep in op de levens van mensen.²² Het College constateert op basis van het Voorstel van Wet en de Memorie van Toelichting dat de minister desondanks voornemens is de huidige praktijk van grensbewaring voort te zetten en eveneens toe te passen op de screening. Deze invulling van de facultatieve ruimte wordt nergens expliciet gemaakt, toegelicht of gemotiveerd. Het College ziet een risico op vrijheidsontneming die niet conform mensenrechten is.

Het College verzoekt de minister haar keuze toe te lichten en de onderstaande vragen te beantwoorden in de Memorie van Toelichting. Wanneer nodig om de bescherming van mensenrechten te borgen dient de wet aangepast te worden.

¹⁶ Art. 6 Screeningverordening.

¹⁷ Art. 54 lid 3 Procedureverordening.

¹⁸ Considerans 11, Screeningverordening; Considerans 69, Procedureverordening.

¹⁹ Art. 53 en art. 54 Procedureverordening.

²⁰ SUA werkinstructie, WI 2022/15 Grensprocedure, p.3; 'De grensprocedure is altijd gekoppeld aan een vrijheidsontnemende maatregel'.

²¹ Considerans 69, Procedureverordening.

²² Aan de grens mag screening 7 dagen duren, de asielgrensprocedure mag 12 weken duren. Wanneer bewaring kan worden voortgezet tijdens de terugkeergrensprocedure kan de bewaringstermijn nogmaals met 12 weken verlengd worden.

- Op welke wijze wordt wettelijk gewaarborgd dat
 - grensbewaring tijdens de screening en de asielgrensprocedure alleen wordt toegepast in de gevallen waarin dit noodzakelijk blijkt
 - op grond van een individuele beoordeling van elk geval en
 - wanneer andere, minder dwingende maatregelen niet effectief kunnen worden toegepast?²³
- Op welke wijze wordt wettelijk gewaarborgd dat minderjarigen in de regel niet in bewaring worden gesteld tenzij dit in hun belang is?²⁴
- Op welke wijze wordt wettelijk gewaarborgd dat artikel 53 Procedureverordening in overeenstemming met hoofdstuk IV van de herschikte Opvangrichtlijn wordt toegepast?
- Volgens de transponeringstabel wordt artikel 54 van de Procedureverordening geïmplementeerd in artikel 55 Vw 2000. Kan de minister deze implementatiewijze nader toelichten?

- *Beperkingen van het recht op vrije verplaatsing en het recht op respect voor privéleven*

De herschikte Opvangrichtlijn biedt in bepaalde omstandigheden lidstaten de mogelijkheid om mensen die asiel aanvragen in hun bewegingsvrijheid te beperken wanneer er een onderduikrisico bestaat.²⁵ Van deze mogelijkheid maakt de minister gebruik middels aanpassing van artikel 56 Vw. Op basis van de huidige delegatiegrondslag van dit artikel worden in een Algemene Maatregel van Bestuur objectieve criteria gedefinieerd voor het vaststellen van een onderduikrisico.²⁶ Artikel 56 Vw begrenst de bevoegdheid om regels te stellen met betrekking tot het onderduikrisico niet. Daarmee ontstaat het risico dat de minister het onderduikrisico te ruim of onduidelijk formuleert, zonder dat het parlement zijn controlerende taak kan uitoefenen. Ook kan dit leiden tot willekeur bij de toepassing.

- Hoe verhoudt deze onbegrensde delegatiegrondslag zich tot het vereiste dat de reikwijdte van beperkingen van vrijheidsrechten duidelijk en nauwkeurig omschreven dient te worden in de wet?

De herschikte Opvangrichtlijn biedt lidstaten in bepaalde omstandigheden ook de mogelijkheid om mensen die asiel aanvragen 'toe te wijzen aan een geografisch gebied'.²⁷ Deze mogelijkheid raakt aan het mensenrecht op vrije verplaatsing²⁸ en het recht op respect voor privéleven. De bevoegdheid van lidstaten wordt begrensd door met name artikel 8, lid 2, 3, 5, 6 en 7 van de herschikte Opvangrichtlijn. Deze artikelen worden deels geïmplementeerd middels een

²³ Artikel 10 lid 2 Opvangrichtlijn.

²⁴ Artikel 13 Opvangrichtlijn.

²⁵ Artikel 9 Opvangrichtlijn.

²⁶ Memorie van Toelichting, p.44.

²⁷ Artikel 8 Opvangrichtlijn.

²⁸ Wanneer er sprake is van wettig verblijf op het grondgebied.

onbegrensde delegatiegrondslag in de Vw met een niet-verplichtend karakter.²⁹ In lid 3 van artikel 8 van de herschikte Opvangrichtlijn is een aantal mensenrechtelijke waarborgen opgenomen waaronder het vereiste dat het geografische gebied toegang dient te bieden 'tot de noodzakelijke openbare infrastructuur' en 'het de onvervreemdbare sfeer van het privéleven van de verzoekers' niet mag aantasten. In de transponeringtabel staat dat dit lid geen implementatie behoeft omdat het feitelijk handelen betreft. Het College ziet een risico op onvoldedige implementatie en daarmee onvoldoende bescherming van de mensenrechten.

- Hoe verhoudt de delegatiegrondslag zonder verplichtend karakter zich tot artikel 8 lid 7 van de herschikte Opvangrichtlijn?³⁰
- Hoe verhoudt deze onbegrensde delegatiegrondslag zich tot het vereiste dat de reikwijdte van beperkingen van vrijheidsrechten duidelijk en nauwkeurig omschreven dient te worden in de wet?

Advies 3: overweeg om de terugkeergrensprocedure binnen het mandaat van het toezichtmechanisme in de zin van artikel 10 Screeningverordening te laten vallen

Het mensenrechtelijk kader

Vanwege de spanning die bestaat tussen de bescherming van mensenrechten en de praktijk van vrijheidsontneming en vrijheidsbeperking moet iedere lidstaat voorzien in een mechanisme dat toeziet op de naleving van fundamentele rechten tijdens de screening en de asielgrensprocedure.³¹ Dit geldt niet voor de terugkeergrensprocedure. Het staat lidstaten wel vrij het mandaat van het toezichtmechanisme uit te breiden.

Voor de beantwoording van de vraag of er in een bepaalde situatie sprake is van vrijheidsbeneming of vrijheidsbeperking is de duur van de opgelegde maatregel een relevante factor.³² Hoe lang vrijheidsontnemende of vrijheidsbeperkende maatregelen opgelegd mogen worden is daarnaast afhankelijk van de vraag of de betreffende persoon bijzondere opvangbehoeften heeft.³³ Indien niet aan de vereisten is voldaan, kan sprake zijn van onrechtmatige vrijheidsbeneming of vrijheidsbeperking.

De uitvoerings- en implementatiewet

De screening aan de grens mag niet langer duren dan zeven dagen. De asielgrensprocedure die daarop kan volgen mag niet langer duren dan twaalf

²⁹ Er is gekozen voor de volgende formulering: 'Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels gesteld over de toepassing van het eerste lid'.

³⁰ In dit lid staat: 'Alvorens dit artikel toe te passen, stelt de betrokken lidstaat de voorwaarden voor de toepassing van dit artikel vast in het nationale recht en stelt hij de Commissie en het Asielagentschap van de Europese Unie in kennis overeenkomstig hoofdstuk 5 van Verordening (EU) 2021/2303.'

³¹ Artikel 10 screening verordening; artikel 43 Procedureverordening.

³² Guide on the case-law of the European Convention on Human Rights, Immigration, 31 augustus 2024, p.18.

³³ Ibid., p. 20.

weken. De terugkeergrensprocedure die daarop kan volgen mag niet langer duren dan twaalf weken. Dit is bij elkaar opgeteld een aanzienlijke periode. Het voortduren van vrijheidsbeperking of vrijheidsontneming in ontoereikende omstandigheden kan ertoe leiden dat de maatregel onrechtmatig wordt. Het toezichtmechanisme heeft zoals gezegd niet automatisch de bevoegdheid om toe te zien op de naleving van de grondrechten tijdens de terugkeergrensprocedure, terwijl het gaat om de mensen die het langst te maken hebben met een vrijheidsbeperkende of vrijheidsontnemende maatregel. De minister gaat in de Memorie van Toelichting niet in op het mandaat van het toezichtmechanisme en eventuele uitbreiding hiervan.

Het College verzoekt de minister om in de Memorie van Toelichting in te gaan op de wenselijkheid van uitbreiding van het mandaat van het toezichtmechanisme, in lijn met de richtsnoeren van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten.³⁴

Advies 4: neem passende wettelijke maatregelen om de fysieke en lichamelijke gezondheid van mensen in de asielopvang (met bijzondere opvangbehoeften) te beschermen en het recht op onderwijs te verwezenlijken

Het mensenrechtelijke kader

Op basis van artikel 11 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (IVESCR) heeft eenieder het recht op een behoorlijke levensstandaard waaronder in ieder geval toereikende voeding, kleding en huisvesting valt. Artikel 12 IVESCR garandeert het recht van eenieder op een zo goed mogelijke lichamelijke en geestelijke gezondheid. Verdragsstaten zijn verplicht deze rechten te respecteren, beschermen en verwezenlijken. Artikel 2 van dit verdrag schrijft voor dat Staten 'met alle passende middelen' stappen zetten om deze rechten voor iedereen te verwezenlijken. Wetgevende maatregelen kunnen een passend middel zijn. Soortgelijke verplichtingen vloeien ook voort uit bijvoorbeeld het Verdrag inzake de rechten van het kind en het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.³⁵ Kinderen hebben te allen tijde recht op onderwijs.³⁶

Het EU Asiel- en migratiepact brengt deze normen op verschillende plekken tot uitdrukking. Opvangvoorzieningen en de gezondheidszorg moeten een levensstandaard bieden die de fysieke en geestelijke gezondheid beschermt en de rechten in het EU-Handvest eerbiedigt.³⁷ Daarbij moet rekening gehouden worden met de specifieke situatie van mensen met bijzondere opvangbehoeften.³⁸ De kwaliteit van het onderwijs aan kinderen in opvangcentra mag niet verschillen van

³⁴ Monitoring fundamental rights during screening and the asylum border procedure – A guide on national independent mechanisms, p.7, punt 2.3.

³⁵ Artikel 4 VN-Verdrag handicap; Artikel 4 Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind.

³⁶ Artikel 28 Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind.

³⁷ Artikel 19 herschikte Opvangrichtlijn.

³⁸ Artikel 24 herschikte Opvangrichtlijn.

regulier onderwijs en lidstaten dienen ‘alles in het werk om de continuïteit van het onderwijs aan minderjarigen te waarborgen.’³⁹

De uitvoerings- en implementatiewet

Bovengenoemde normen (voor zover zij onderdeel uitmaken van de huidige EU richtlijnen) zijn niet gegarandeerd in de Vreemdelingenwet, de Wet COA of de Spreidingswet. De voorliggende wet brengt hier geen verbetering in aan.

Gezien de huidige tekortkomingen in de asielopvang ligt het in de rede deze normen beter te verankeren in de Nederlandse wet- en regelgeving. Het Gerechtshof Den Haag heeft in december 2022 geoordeeld dat noodopvang en crisisonoodopvang in ‘meer dan incidentele gevallen’ niet voldeed aan de eisen van de Opvangrichtlijn.⁴⁰ Ook het recht op onderwijs van kinderen werd onvoldoende nageleefd. Nog steeds leven er veel zorgen over de naleving van deze normen.⁴¹ Het College doet een tweetal suggesties voor verbetering van de wettelijke waarborgen.

Om mensen die asiel zoeken op een menswaardige manier op te vangen dienen voldoende structurele opvangplekken van voldoende kwaliteit gerealiseerd te worden. Het College heeft de Spreidingswet altijd als een belangrijke stap in de richting van een duurzaam opvanglandschap gezien. De Spreidingswet bevat echter geen normen ten aanzien van de kwaliteit van de opvang.⁴² Mede als gevolg hiervan zijn in verschillende provinciale plannen noodopvanglocaties meegeteld.⁴³ In de ogen van het College is de Spreidingswet een passende plek voor de implementatie van kwaliteitsnormen uit de Opvangrichtlijn. Daar doet het voornemen van het huidige kabinet om de Spreidingswet in te trekken niet aan af.

- Kan de minister toelichten waarom de kwaliteitsstandaarden van artikel 19 lid 2 herschikte Opvangrichtlijn niet zijn geïmplementeerd in de Spreidingswet?

Vanwege de vele overplaatsingen van kinderen in de asielopvang staat het recht op continuïteit van gezondheidszorg en onderwijs onder druk. Artikel 3a van de Wet COA bepaalt wanneer het COA kinderen mag overplaatsen. In de ogen van het College is dit een passende plek om de continuïteit van gezondheidszorg en onderwijs voor kinderen te waarborgen.

³⁹ Artikel 16 herschikte Opvangrichtlijn.

⁴⁰ Gerechtshof Den Haag 20 december 2022, ECLI:NL:GHDHA:2022:2429.

⁴¹ [Brief van de inspecties van 19 april 2023, ‘Kinderen in de noodopvang en crisisonoodopvang’](#). Pharos, [‘uitzichtloos in de opvang’](#), December 2024.; Brief van de Inspectie Justitie en Veiligheid van 16 december 2024, [‘Toezicht Inspectie Justitie en Veiligheid Ter Apel’](#).

⁴² *Kamerstukken II* 2022/23, 36333, nr. 4.

⁴³ [NOS nieuws 1 november 2024, ‘Nog te weinig opvangplekken voor spreidingswet, toch zijn provincies positief’](#).

- Kan de minister toelichten waarom het recht op continuïteit van onderwijs en gezondheidszorg voor kinderen niet is geïmplementeerd in artikel 3a van de Wet COA, bijvoorbeeld door daarin op te nemen dat COA alles in het werk stelt overplaatsing van kinderen tot een minimum te beperken?

Tot slot

Het College stelt vast dat op veel punten nog onduidelijkheden bestaan over de precieze wijze van uitvoering en implementatie van het pact.⁴⁴ Het College zal de verdere uitwerking van de uitvoering en implementatie van het pact wet- en regelgeving nauwgezet volgen en in een later stadium aanvullend adviseren.

Voor nadere vragen of een toelichting kunt u contact laten opnemen met Ellen Nissen, beleidsadviseur, via e.nissen@mensenrechten.nl of (030) 888 38 88.

Met vriendelijke groet,

Nico Schrijver,

Interim voorzitter

⁴⁴ Zo maakt de uitvoering van de terugkeergrensprocedure geen onderdeel uit van deze consultatie.